

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย
ที่มารับบริการในโรงพยาบาลปง จังหวัดพะเยา

ผู้เขียน นางพรญาณี อินตา

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา

บทคัดย่อ

โรงพยาบาลปงมีอัตราผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมารับบริการสูงเป็นอันดับ 3 ของจังหวัดพะเยา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับ โครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์ ของการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับบริการในโรงพยาบาลปง จังหวัดพะเยา ตามกรอบแนวคิดของ โดนาบิเดียน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย 5 กลุ่มๆ ละ 10 คน ได้แก่ 1) กลุ่ม บุคลากรระดับผู้บริหาร 2) กลุ่มบุคลากรระดับทีมสุขภาพ 3) กลุ่มผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 4) กลุ่มญาติหรือ ผู้ดูแล และ 5) กลุ่มแกนนำทางด้านสุขภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แนวคำถามในการสัมภาษณ์รายบุคคลและรายกลุ่ม 3) แบบวัด พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต และ 4) แบบสอบถามการรับรู้การดูแลของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และญาติหรือผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์เนื้อหาและนำข้อมูลมาจัดประเด็น แยกเป็นหมวดหมู่

ผลการศึกษาพบว่า ด้านโครงสร้าง 1) โรงพยาบาลมีแผนและนโยบายเกี่ยวกับการดูแล ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายแต่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร 2) งบประมาณไม่เพียงพอ 3) บุคลากรด้าน สุขภาพจิตไม่เพียงพอ 4) มีแนวปฏิบัติการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายเฉพาะที่คลินิกให้การปรึกษา 5) มียาและเวชภัณฑ์เพียงพอ 6) บุคลากรด้านสุขภาพไม่มีระบบการทำงานเป็นทีมและ 7) มีห้อง เฉพาะสำหรับการให้การปรึกษาแยกเป็นสัดส่วนแต่ไม่มีความเป็นส่วนตัว ด้านกระบวนการ 1) บุคลากรด้านสุขภาพมีการคัดกรองภาวะซึมเศร้าเฉพาะที่คลินิกพิเศษและคลินิกให้การปรึกษา

2) บุคลากรด้านสุขภาพให้การดูแลทางด้านร่างกายแก่ผู้ป่วยมาด้วยตัวตายในห้องฉุกเฉินและส่งเข้าคลินิกให้การปรึกษา 3) มีการทดสอบทางจิตและประเมินอาการ/ อาการแสดงก่อนจำหน่าย 4) มีแพทย์และพยาบาลเวชปฏิบัติเป็นผู้ให้การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 5) พยาบาลทั่วไปขาดความรู้และทักษะการให้การปรึกษาสำหรับผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 6) บุคลากรด้านสุขภาพไม่สามารถดูแลและเฝ้าระวังผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายได้ตลอดเวลาเนื่องจากขาดบุคลากรและภาระงานมาก 7) บุคลากรด้านสุขภาพมีแนวทางป้องกันการฆ่าตัวตายซ้ำ 8) บุคลากรด้านสุขภาพไม่มีระบบการส่งต่อข้อมูลและการดูแลต่อเนื่องหลังจำหน่ายกลับบ้าน 9) บุคลากรด้านสุขภาพมีการประสานงานกับญาติและแกนนำทางด้านสุขภาพบางคนเรื่องการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่บ้าน 10) ญาติหรือผู้ดูแลมีการให้กำลังใจ แต่ไม่มีการช่วยเหลือในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 11) ญาติหรือผู้ดูแลรู้สึกอาย/ กลัว ไม่กล้าถามเหตุผลที่พยายามฆ่าตัวตาย 12) แกนนำทางด้านสุขภาพบางคนผ่านการอบรมการคัดกรองภาวะซึมเศร้า 13) แกนนำทางด้านสุขภาพบางคนมีความรู้ในการให้การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายและ 14) แกนนำทางด้านสุขภาพบางคนไม่มีการส่งต่อข้อมูลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายให้แก่เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลและสถานีนอนามัย ด้านผลลัพธ์ 1) ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองเพื่อป้องกันการฆ่าตัวตายซ้ำ 2) ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายบางคนเข้าร่วมกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคซึมเศร้าและการป้องกันการฆ่าตัวตาย 3) คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและ 4) คะแนนเฉลี่ยของการรับรู้การดูแลของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายจากทีมสุขภาพอยู่ในระดับดีมากแต่การรับรู้การดูแลของญาติหรือผู้ดูแลอยู่ในระดับดี

ผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาระบบคุณภาพการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่มารับบริการในโรงพยาบาลปง จังหวัดพะเยาทั้งในด้าน โครงสร้าง กระบวนการและผลลัพธ์ต่อไป

Independent Study Title	Situational Analysis of Caring for Persons with Attempted Suicide Receiving Services at Pong Hospital, Phayao Province
Author	Mrs. Pornyanee Intha
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

Pong Hospital is ranked third in Phayao Province for the rate of persons who attempted suicide receiving services. The objective of this study was to conduct a situational analysis about the structure, process and outcomes of care among persons who attempted suicide receiving services at Pong Hospital, Phayao Province based on Donabedian's concept. The sample were purposively selected and consisted of 5 groups and 10 subjects per group including 1) administrators, 2) health personnel, 3) persons who attempted suicide, 4) relatives/caregivers, and 5) community health leaders. The instrument used for collecting data were 1) personal information questionnaires, 2) individual and group interview guides, 3) mental health self-care questionnaire, and 4) perception of care among persons who attempted suicide and relatives/ caregivers questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistic, content analysis and categorization.

The results showed that, in term of the structure: 1) There were hospital policy and plan about caring for persons who attempted suicide but there were no document, 2) the budget was insufficient, 3) The number of mental health personnel was insufficient, 4) guidelines in caring for persons who attempted suicide were provided only in counseling clinic, 5) drug and instruments were sufficient, 6) health personnel did not work as a multidisciplinary team, and 7) the room for counseling was separated but lacked privacy. In terms of process: 1) health personnel had screening for depression only in the special clinic and counseling clinic, 2) health personnel provided physical

care for persons who attempted suicide at emergency room then referred patients to the counseling clinic, 3) psychological testing and signs/ symptoms assessment were done before discharge, 4) physicians and nurse practitioners were care providers of persons who attempted suicide, 5) general nurses lacked knowledge and skills in counseling for persons who attempted suicide, 6) health personnel could not prevent suicide all of the time due to lack of personnel and heavy work load, 7) health personnel had guidelines for prevention of repeated suicide, 8) health personnel had no referral system for continuity of care after discharge, 9) health personnel cooperated with relatives/caregivers and some of community health leaders in caring for persons who attempted suicide, 10) relatives/caregivers provided only psychological care but did not assist in daily activities, 11) relatives/caregivers felt shame/fear to discuss the reasons of attempted suicide, 12) some community health leaders were trained in depression screening, 13) some community health leaders had knowledge in caring for persons who attempted suicide, 14) some community health leaders did not provide health personnel both in hospital and primary care unit about information of persons who attempted suicide. In terms of outcome: 1) persons who attempted suicide had knowledge about self care for preventing repeated suicide, 2) some persons who attempted suicide joined the hospital program that provided knowledge about depression and suicidal prevention, 3) mean score of mental health self-care of persons who attempted suicide was in moderate level, 4) mean score of perception of care provide by health personnel of persons who attempted suicide was at a very good level but that of the relatives/caregivers was at a good level.

The results of this study could serve as information for caring system development of caring for persons who attempted suicide receiving services at Pong Hospital, Phayao Province in term of the structure, process and outcomes.